

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci odsúdeného **J. P.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom 25. októbra 2011 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného J. P. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 31. augusta 2011, sp. zn. PK-1T/9/2009, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného J. P. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, uznesením z 31. augusta 2011, č. k. PK - 1T/9/2009-178, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. postupom podľa § 420 Tr. por. s poukazom na § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. por. rozhodol, že odsúdený J. P. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody z rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 02. apríla 2009, č.k. PK-1T/9/2009 – 110, a to vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesenie odôvodnil tým, že vtedajší Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 02. apríla 2009, č.k. PK-1T/9/2009-110, ktorý nadobudol právoplatnosť 02. apríla 2009, schválil dohodu o vine a treste z 11. marca 2009 medzi prokurátorom Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným J. P..

J. P. bol uznaný vinným z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre skutok, ktorý spáchal 31. decembra 2008 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov (bol mu uložený aj trest prepadnutia veci). Skúšobná doba začala plynúť 03. apríla 2009 a skončila dňa 03. apríla 2011.

Zo spisu Okresného súdu Brezno súd zistil, že odsúdený J. P. bol trestným rozkazom z 13. decembra 2010, č.k. 1T/63/2010-58, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. januára 2011 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. za skutok spáchaný 19. septembra 2010. Za to mu bol uložený peňažný trest vo výške 500 Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere troch mesiacov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere dvoch rokov.

Ďalej Špecializovaný trestný súd z pripojenej evidenčnej karty vodiča zistil, že odsúdený sa sústavne dopúšťa priestupkov v doprave. Po 02. apríli 2009 má záznamy o spáchaných priestupkoch z 22. augusta 2009, 07. marca 2010 a 03. augusta 2010. A tiež mal niekoľkokrát zadržaný vodičský preukaz.

Z vyššie uvedeného mal Špecializovaný trestný súd za preukázané, že odsúdený J. P. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život, a preto nemohol vysloviť, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil a nariadil výkon uloženého trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pôvodne podmiennečne odloženého. Uviedol, že menovaný odsúdený je osobou s výraznými sklonmi porušovať právne predpisy v oblasti dopravy a v tomto smere aj ohrozuje ostatných účastníkov premávky na cestných komunikáciách. Zároveň súd zohľadnil aj jeho ľahostajný vzťah k súdnym predvolaniam na verejné zasadnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napriek všetkým skutočnostiam nemožno vyvodiť záver, že nevedol v skúšobnej dobe riadny život a je potrebné rozhodnúť o vykonaní trestu odňatia slobody. Nepoprel spáchanie trestného činu, ale poukázal na skutočnosť, že od jeho spáchania až do konca skúšobnej doby sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania a proces jeho nápravy a prevýchovy bol úspešný. Tvrdí, že dostatočne si uvedomil nesprávnosť svojich konaní a previnenia

v cestnej premávke ako aj protiprávne konanie z 19. septembra 2010 v podobe spáchania prečinu ľutuje. Ďalej uviedol, že nie je osobou s výraznými sklonmi porušovať právne predpisy v oblasti dopravy, doteraz nespáchal žiadny závažný úmyselný trestný čin a tiež nemal ľahostajný prístup k verejným zasadnutiam súdu, avšak pre svoje zdravotné problémy sa ich zúčastniť nemohol.

Odsúdený vo svojej sťažnosti vyslovil svoj názor, že konajúci súd v napadnutom uznesení dostatočne neskúmal jeho osobu, jeho súčasný spôsob života, jeho pracovné a osobné pomery, jeho občianske a iné aktivity, ako aj jeho sociálnu a spoločenskú angažovanosť.

Posledné odseky svojej sťažnosti venoval opisu súčasného spôsobu životu. Uviedol v nich, že okrem toho, že zabezpečuje výchovu a výživu dvoch maloletých detí, je majiteľom a konateľom vydavateľstva D. G. so sídlom v B.. Následne rozsiahol opísal aktivity menovanej spoločnosti pričom vyzdvihol, že regionálny týždenník R., ktorý vydáva jeho spoločnosť, od svojho vzniku dosahuje rekordný náklad 10 000 výtlačkov a je partnerom S., ktorá pravidelne zabezpečuje roznos tohto týždenníka do poštových schránok.

Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že ponechá jeho podmienené odsúdenie v platnosti a uloží probačný dohľad nad jeho správaním, resp. primerane predĺži skúšobnú dobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného J. P. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne odôvodnil samosudca Špecializovaného trestného súdu.

Z pripojeného spisu je nesporné, že odsúdený počas trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (od 03. apríla 2009 do 03. apríla 2011) sa dopustil úmyselného prečinu, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Počas plynutia skúšobnej doby okrem uvedeného

prečinu odsúdený spáchal aj niekoľko priestupkov podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to 22. augusta 2009, 07. marca 2010 a 03. augusta 2010 (č.l. 144 – 145), teda nevedol riadny život.

Pokiaľ má podmiennečne odsúdený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, aby rešpektoval právny poriadok a neporušoval právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin (ako v danom prípade), svedčí to o tom, že podmiennečné odsúdenie nesplnilo svoj cieľ, i keď odsúdený vo svojej sťažnosti tvrdí, že proces jeho prevýchovy a nápravy bol úspešný. S týmto tvrdením odsúdeného sa sťažnostný súd nestotožnil.

Nie je možné prisvedčiť ani ďalším tvrdeniam odsúdeného, podľa ktorých nie je osobou s výraznými sklonmi porušovať právne predpisy v oblasti dopravy a osobou, ktorá doteraz nespáchala žiadny závažný úmyselný trestný čin, resp. osobou, ktorá by závažným spôsobom porušovala právne normy. Tieto tvrdenia odsúdeného jednoznačne vyvracia evidenčná karta vodiča (č.l. 142 – 149) a odpis z registra trestov (č.l. 132 – 133).

Za daného stavu potom treba konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistiac podmienky na zmenu napadnutého uznesenia podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. P. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková